

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra MORGEN I NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758803888/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Som i Træet sendte Bud,
Og stak Fuglen i sin Taske;
Ved Dianas sjunkne Bølg,
Hvor endnu Ruinen staaer tilbage,
Lader han sin Bøsse atter rolig; –
Ak! var det i gamle Dage,
Snart han havde Jagten glemt,
Stod bag Træet, skjult og ene,
Stirred gjennem Blad og Grene,
Bævende og sødtbcklemt; –
Nu i Revnen af de skjøre Mure
Uglen med sin kolde Klogskab boer;
Nyttig Ploven skjær sin dybe Fure
I den altarhellige, den kydske Jord –
Der er ingen hemmelige Spor,
Ingen Nympher mere at belure. –

See, hvor den hyide Dunst sig hæver,
En Datter af det kolde Morgengry,
Blødt former den sig til en Sky,
Som højt mod Monte Cavos Spidse svæver;
Og mens Livet smiler lyst og broget
Ned til Dalens morgenfriske Søn,
Stakkels Munk maa eensom læse Bøn,
Højt paa Bjerget – hen i Tuaget! –

Solen straalder stedse mere mægtig,
Hvilket Syn at skue fra vor Klint!
Hvor sig Dalen breder rlig og prægtig
Som en tavlet, frugtbar Labyrinth!
Paradisiske Natur!
Se og Dal og runde Klippemuur,

Alt sig følger her som Poesi!
Udenfor Campagnens gule Flade,
Uden Skygge, uden Rankens Blade,
Gaaer som Livets Prosa streng forbi, –
Og det fjerne, grændseløse Dække,
Havet med sin Selverrand,
Vinker Tanken bort fra begge
Hen mod Evighedens Land!